

Sygn. akt: I C 177/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Protokolant: stażysta Ewelina Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2017 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. U.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w S. na rzecz powoda K. U. kwotę 3.812,28 zł (trzy tysiące osiemset dwanaście złotych 28/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10 września 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A.

w S. na rzecz powoda K. U. kwotę:

- 190,60 zł (sto dziewięćdziesiąt złotych 60/100), tytułem opłaty sądowej,
- 1.257,40 zł (jeden tysiąc dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 40/100), tytułem kosztów zastępstwa procesowego, oraz
- 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych 00/100), tytułem zwrotu wydatków;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie powodowi K. U. kwotę 180,50 zł (sto osiemdziesiąt złotych 50/100) zaś pozwanemu (...) S.A. w S. kwotę 532,61 zł (pięćset trzydzieści dwa złote 61/100), tytułem zwrotu wydatków wyłożonych ze Skarbu Państwa.

SSR Halina Ostafińska-Kołącka

Sygn. akt: I.C. 177)17 Uzasadnienie

Powód K. U. wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w S. kwoty 5.532,80 złotych, z ustawowymi odsetkami od dnia 10.09.2016 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 16 czerwca 2016 roku w K. na ulicy (...) doszło do zdarzenia drogowego, w którym M. R. kierująca pojazdem N. (...) nr rej. (...), nie zapanowała nad prowadzonym pojazdem i najechała na

prawidłowo zaparkowany pojazd powoda marki V. (...) nr rej. (...). Właściciel pojazdu N. (...) był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela. W wyniku wypadku w pojeździe powoda uległy uszkodzeniu: lewe lusterko zewnętrzne, lewe przednie drzwi, lewy przedni błotnik, przedni zderzak i lewa strona zawieszenia. Pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2739,76 złotych, co jest kwotą niewystarczającą dla przywrócenia stanu pojazdu sprzed szkody ponieważ koszt naprawy samochodu wynosi 8.272,56 złotych.

Pozwany (...) SA w S. wnosił o oddalenie powództwa zarzucając, że wypłacona kwota odszkodowania odpowiada kosztom naprawy pojazdu.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W dniu 16 czerwca 2016 roku w K. na ulicy (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego został uszkodzony samochód powoda marki V. (...). Sprawca wypadku M. R. kierująca pojazdem N. (...) nr rej. (...) nie zapanowała nad pojazdem i uderzyła w zaparkowany samochód powoda. Na miejsce wypadku przyjechał funkcjonariusz policji z Komendy Powiatowej Policji w K. i ukarał M. R. mandatem karnym. Właściciel pojazdu ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych u pozwanego ubezpieczyciela.

Powód zlecił sporządzenie kalkulacji naprawy i zgłosił szkodę pozwanemu.

W trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie za naprawę samochodu w kwocie 2.739,76 złotych.

Wartość celowych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda w celu przywrócenia do stanu technicznego i walorów estetycznych sprzed szkody, przy zastosowaniu do naprawy części zamiennych nowych fabrycznie tzw. alternatywnych (zastępczych) o najlepszej jakości nie przekracza kwoty 6.552,04 złote. W kwocie tej mieszczą się stawki za jedną roboczogodzinę pracy w wysokości 100 złotych za prace blacharsko- mechaniczne i 109 złotych za prace lakiernicze i są to średnie koszty rynkowe za jedną roboczogodzinę występujące w miejscu zamieszkania powoda.

(notatka urzędowa policji k.9,akta szkodowe k.10-26 , 32-36,k.39-44 i k.77, kalkulacja naprawy sporządzona przez powoda k.27-30, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. Z. k.91-118i opinia uzupełniająca biegłego k. 137-140).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały, na podstawie akt szkodowych i opinii biegłego sądowego W. Z., która w ocenie Sądu sporządzona została fachowo i wyczerpująco.

Powyższy stan faktyczny jest w zasadzie poza sporem.

Istota sporu sprowadza się do zakresu uszkodzeń samochodu powoda na skutek wypadku i wysokości kosztów naprawy.

Sąd podziela stanowisko biegłego sądowego wyrażone w opinii, który wycenił wysokość szkody na kwotę 6.522,04 złote.

Wprawdzie powód w zarzutach do opinii biegłego podał, że pojemnik płynu spryskiwacza szyby, przegub osi napędowej wewnętrzny lewy, obudowa piast koła lewego przedniego, łożysko kpl.obudowy piasty koła przedniego lewego, drążek kierowniczy lewy i końcówka drążka kierowniczego lewego (ujęte w kalkulacji naprawy powoda) uległy uszkodzeniu na skutek wypadku a biegły bezpodstawnie przyjął stanowisko odmienne, ale w ocenie Sądu zarzuty powoda w tej kwestii są bezpodstawne.

Jak wskazał biegły sądowy W. Z., na fotografiach wykonanych przez pozwanego ubezpieczyciela w czasie oględzin pojazdu powoda (akta szkodowe na nośniku elektronicznym k.77), występują zdjęcia przedstawiające części, które powód ujął dodatkowo w swojej kalkulacji naprawy, a których w swojej kalkulacji nie ujął pozwany.

Zdaniem biegłego, części te nie uległy świeżym uszkodzeniom a okoliczności zdarzenia oraz zakres i charakter uszkodzenia felgi koła przedniego lewego samochodu powoda nie pozwalają na stwierdzenie, że ujęte dodatkowe części w kalkulacji powoda mogły ulec uszkodzeniu w trakcie wypadku z dnia 16.06.2016 roku. Zdaniem biegłego rozległa korozja widoczna na końcówce drążka kierowniczego, ślad uderzenia w obudowę piasty koła (obudowa łożyska koła L) z rozległą korozją tego miejsca wskazuje, że uszkodzenia ww części ujętych dodatkowo w kalkulacji powoda wystąpiły znacznie wcześniej przed zdarzeniem z dnia 16.06.2016 roku.

Według biegłego dodatkowe części ujęte w kalkulacji powoda nie mogły ulec uszkodzeniu w okolicznościach zdarzenia z dnia 16.06.2016 roku ponieważ zakres sił działających przede wszystkim na koło jezdne przednie lewe w samochodzie powoda był zbyt mały.

Swoją ocenę w tym zakresie biegły jednoznacznie podał zarówno w opinii podstawowej jak i w opinii uzupełniającej a zarzuty powoda stanowią tylko polemikę z ustaleniami biegłego. Jeżeli powód ma w tym względzie inne zdanie nic nie stało na przeszkodzie aby złożył wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego.

Ponadto biegły podał w opinii, że powód zastosował w swojej kalkulacji stawki za jedną roboczogodzinę w wysokości 110 złotych za prace blacharsko mechaniczne i 110 złotych za prace lakiernicze i zastosował droższe części tzw. oryginalne serwisowe co do niektórych części ,a kalkulację sporządził w oparciu o ceny obowiązujące we wrześniu 2016 roku podczas gdy wypadek miał miejsce w czerwcu 2016 roku.

Te wszystkie różnice spowodowały rozbieżności w kalkulacji powoda i wycenie biegłego sądowego.

Sąd podziela przy tym stanowisko biegłego sądowego W. Z., że przyjęcie średnich stawek za jedną roboczogodzinę w wysokości 100 złotych za prace blacharsko mechaniczne i 109 złotych za prace lakiernicze, występujących na rynku lokalnym, gwarantuje prawidłową naprawę pojazdu. Również dla przywrócenia pojazdu powoda do stanu przed wypadkiem powinny być zastosowane części zamienne nowe fabrycznie o najlepszej jakości i kryterium najniższej ceny ponieważ takie części w praktyce stosuje się do naprawy samochodów o eksploatacji powyżej 5 lat a okres eksploatacji samochodu powoda wynosi 14 lat. Zastosowanie przy naprawie takich części pozwoli zachować stan techniczny i estetyczny sprzed wypadku oraz bezpieczeństwo jazdy.

Ponieważ pozwany wypłacił już powodowi kwotę 2739,36 złotych powinien wypłacić brakującą kwotę odszkodowania w wysokości 3812,28 złotych (6.552,04 – 2.739,36).

Pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia i dlatego powód może żądać odsetek za czas opóźnienia (art.481 par.1 kc.).

Powód zgłosił szkodę pozwanemu ubezpieczycielowi po wypadku w czerwcu 2016 roku a pozwany miał obowiązek dokonać wypłaty pełnego odszkodowania w ciągu 30 dni (art.817 par.1 kc.). Powód ma więc prawo żądać odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10 września 2016 roku.

W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 822 par.1 kc. w zw. z art. w zw. z art. 817par.1 kc. w zw. z art. 481 par.1 kc. orzekł jak wyżej.

Rozstrzygnięcie o kosztach Sąd oparł na zasadzie przepisu art. 98 par.1 kpc. w zw. z par.2 ust.4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22.10. 2015 roku.

Powód K. U. wygrał sprawę w 68,91%.

Pozwany jako przegrywający sprawę ma więc obowiązek zwrócić powodowi kwotę 190,60 złotych, tytułem opłaty sądowej od wygranego roszczenia, kwotę 1.257,40 złotych (z opłatą od pełnomocnictwa 17 złotych) oraz kwotę 1000 złotych, tytułem wyłożonej zaliczki na poczet opinii biegłego sądowego.

Łączny koszt opinii biegłego wyniósł kwotę 1713,11 złotych. Dlatego Sąd nakazał uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kwidzynie powodowi kwotę 180,50 złotych zaś pozwanemu kwotę 532,61 złotych, tytułem zwrotu wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.